

CHÙM THƠ SỐ 300
CN 2 VỌNG A
04-12-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu (Mt 3, 1-12)

Ngày ấy, Gioan Tẩy Giả đến giảng trong hoang địa xứ Giuđêa rằng: "Hãy ăn năn thống hối, vì nước trời gần đến". Chính ông là người mà Tiên tri Isaia đã tiên báo: "Có tiếng kêu trong hoang địa rằng: Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng".

Bởi vì chính Gioan mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da thú, ăn châu chấu và uống mật ong rừng. Bấy giờ dân thành Giêrusalem, khắp xứ Giuđêa và các miền lân cận sông Giođan tuôn đến với ông, thú tội và chịu phép rửa do tay ông trong sông Giođan.

Thấy có một số đông người biệt phái và văn nhân cũng đến xin chịu phép rửa, thì Gioan bảo rằng: "Hỡi nòi rắn độc, ai bảo các ngươi trốn lánh cơn thịnh nộ hồng đồ xuống trên đầu các ngươi. Hãy làm việc lành cho xứng với sự thống hối. Chớ tự phụ nghĩ rằng: tổ tiên chúng ta là Abraham. Vì ta bảo cho các ngươi hay: Thiên Chúa quyền năng có thể khiến những hòn đá trở nên con cái Abraham. Đây cái rìu đã để sẵn dưới gốc cây. Cây nào không sinh trái tốt, sẽ phải chặt đi và bỏ vào lửa. Phần tôi, tôi lấy nước mà rửa các ngươi, để các ngươi được lòng sám hối; còn Đấng sẽ đến sau tôi có quyền năng hơn tôi và tôi không đáng xách giày Người. Chính Đấng ấy sẽ rửa các ngươi trong Chúa Thánh Thần và lửa. Ngài cầm nia trong tay mà sảy lúa của Ngài, rồi thu lúa vào kho, còn rơm thì đốt đi trong lửa không hề tắt".

Đó là lời Chúa.

GÃ TUẦN PHIÊN

CHÚA KHÁT CON

“Ngày ấy, từ gốc Giê-sê sẽ đâm ra một chồi và cũng từ gốc ấy sẽ đơm lên một bông hoa....” (x. Is 11, 1-10)

Con tưởng mình trông mong gặp Chúa
Hóa ra là Chúa khao khát gặp con
Con tưởng mình sẽ dọn đường đón Chúa
Hóa ra, đường Chúa dọn đã bao năm

Gốc Giê-sê Chúa bứng từ Ai cập
Nơi đọa đầy chốn đất khách tha hương
Đem về trồng quê mật nguồn, sữa mạch
Chờ đâm chồi, nảy lộc, trở hoa thương

Giờ đã đến Chúa thỏa lòng mong nhớ
Xuống làm người tự dòng dõi Giê-sê
Cả vũ hoàn cùng trắng sao bờ ngõ
Vườn trần gian rục rờ khắp sơn khê

Lòng nhân ái tín trung nay hội ngộ
Đất hòa bình, trời công lý gặp nhau
Đức chính trực nên thân duyên cứu độ
Tình yêu thương hóa nhiệm phúc xanh màu

Giờ con hiểu mùa vọng dài của Chúa
Chúa khát con từ muôn thừa muôn năm
Con đợi Chúa chỉ vài tuần vắng vợi
Mà lòng chưa nên chính trực, hiền nhân

Xin cho con lòng chân thành sám hối
Nên tinh tuyền chờ đợi Chúa Giáng sinh
Lòng kết trái ân tình, hoa từ ái
Máng cỏ thơm, Chúa say giấc an bình..

Gã Tuần Phiên, 01-12-2016

M. SAO KHUÊ

LÀM LÀNH

“Hãy làm việc lành cho xứng với sự thống hối. Chớ tự phụ nghĩ rằng: tổ tiên chúng ta là Abraham. Vì ta bảo cho các ngươi hay: Thiên Chúa quyền năng có thể khiến những hòn đá trở nên con cái Abraham. Đây cái rìu đã để sẵn dưới gốc cây. Cây nào không sinh trái tốt, sẽ phải chặt đi và bỏ vào lửa.” (x. Mt 3, 1-12)

“Làm lành, lánh dữ ai ơi
Mới là sám hối, đổi đời, canh tân
Đừng liều tự phụ bản thân
Con dòng cháu giống thánh nhân, anh hùng

Chúa Trời phép tắc vô cùng
Dễ dàng khiến đá sỏi, nên tôi trung của Ngài
Cái rìu để sẵn gốc cây
Không sinh trái tốt, thời Ngài chặt đi”

Sống cho có nghĩa có nghi
Có nhân ái, có từ bi, khoan hồng
Có cảm thông, có chạnh lòng
Biết chia lạnh, biết sẻ nóng với nhau

Khiêm nhường, chớ có tự cao
Hố sâu ích kỷ lấp sao cho đầy
Bàn tay nắm lấy bàn tay
Yêu thương chân thật dựng xây an bình

Thứ tha cho kẻ bạc tình
Vòng tay đón kẻ cùng đinh bản hàn
Giúp người khốn khó tân toan
Hiểu người tội lỗi, khuyên can chân tình

Mau làm đẹp cõi lòng mình
Đề Ngồi Con Chúa Giáng Sinh, ngự vào

M. Sao Khuê, 02-12-2016

HỒ GIANG A

MÙA VỌNG CỦA THIÊN CHÚA

Người đã ngót bao mùa tím nhớ
Tím niềm thương, trần trở niềm si
Đôi bờ cách biệt phân ly
Đất, Trời thỏn thức, thăm thì gọi nhau

Người biết em phai màu tình ái
Giữa gian trần nhể nhại phù hoa
Ai đi trong cõi ta bà
Mà không lâm lụy sa đà vong thân

Người xót xa ngần ngần não nuốt
Vì đời em lem luốc hoen nhớ
Đâu rồi nguyên bản tình thơ
Còn đây một chút yêu vờ dối gian

Không thể để ân tàn, ái tận
Thôi đêm dài ản nhẩn trông mong
Lửa yêu thiêu đốt cõi lòng
Người liêu bước xuống giữa dòng nhân gian

Người đã đến thành toàn ước thệ
Kết duyên nồng trọng thể, sắt son
Cho em vẹn nghĩa vuông tròn
Yêu Người tới mãi, tới mòn, còn yêu

ả giang hồ, 01-12-2016

CÓ CHÚT GÌ KHÔNG THẬT

“Nòi rắn độc kia, ai đã chỉ cho các anh cách trốn cơn thịnh nộ của Thiên Chúa sắp giáng xuống vậy” (x. Mt 3,1-12)

Có chút gì không thật
Trong ý nhạc lời thơ?
Chút gì chẳng đơn sơ
Trong lời thưa thân thiết?

Chúa hình như không biết
Những ngôn ngữ lọc lừa
Con còn mãi đong đưa
Lời tình thơ mật ngọt

Nghe như lòng đã trót
Yêu Chúa nhất trên đời
Và sẽ không hề vơi
Dầu tôi bời tang tóc

Lệ nhòa như là khóc
Thình lạng tưởng tịnh tâm
Cho đi rất âm thầm
Lòng khoe khoang khó hiểu

Nồng nàn hay nũng nịu
Vội vãnh chút ân tình
Lời thơ hoa mượi xinh
Có chút gì không thật?

.....

Con biết mình đẹp nhất
Khi nên giống Chúa thôi
Khi chua xót toi bời
Cả lời thơ cung nhạc

Khoe tâm lòng gian ác
Xin rửa sạch trinh trong
Khoe cuộc sống cuồng ngông
Xin canh tân cải thiện

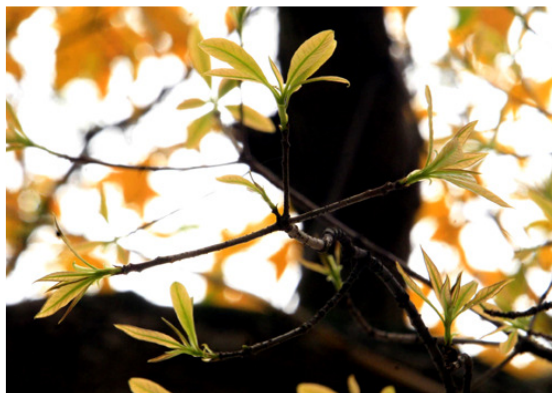
Khoe môi tình hư huyền
Xin tan biến đam mê
Khoe tội lỗi ê chề
Xin tràn trề dung thứ

Khoe kiêu căng quá khứ
Xin uốn nắn khiêm cung
Khoe lối bước mịt mù
Xin về trong ánh sáng

.....

Khoe cuộc đời hữu hạn
Xin một chỗ vô cùng

ở giảng hồ, 5-12-2013

CÁI RÌU ĐÃ ĐẶT SÁT GỐC CÂY

(x. Mt 3,1-12)

Chẳng là một chút tình rêu
Bu trên đá cuội thờ đều xanh xao
Mà em cứ ngỡ khát khao
Sâu trong lòng nhớ nghẹn ngào tiếc thương

Chẳng là một chút tơ vương
Giăng ngang lối mộng chắn đường em qua
Mà em cứ ngỡ như là
Đã nên duyên phận bướm hoa trùng phùng

Chẳng là một chút bao dung
Ám lên đúng nhịp lạnh lùng cô hoang
Mà em cứ ngỡ thiên đàng
Mở ra hạnh phúc chứa chan ân tình

Chẳng là một chút lung linh
Hào quang thoáng lượm in hình cao sang
Mà em cứ ngỡ rõ ràng
Ngã mình vào bóng tàn hoang một thời

Chẳng là một chút đầy vui
Cho đi lấy lại lối mưu toan
Mà em cứ ngỡ bình an
Vỡ ra trăm mảnh ngồn ngang nổi sầu

Chẳng là một thoáng bề dâu
Vớ dâu... vớ dậm... đôi câu lạc đề
Mà em cứ ngỡ si mê
Biết ai chung một lối về nghìn năm

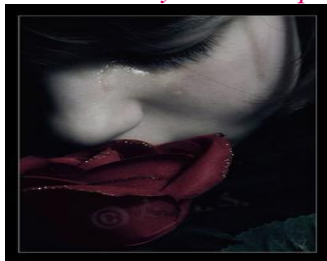
Chẳng là một nửa vàng trắng
Nhường đường cho ánh sao băng vội vàng
Mà em cứ ngỡ mùa sang
Tim hồng lúng liếng thỏa ngàn đắm say

Cái rìu đặt sẵn gốc cây
Chặt ngay ảo vọng những ngày trần gian
Từ thời ngày cũ dối gian
Về nguồn chân thật rõ ràng niềm vui

ở giảng hồ, 6-12-2013

MÙA KHÓC ĐỐI

“Các anh hãy sinh hoa quả để chứng tỏ lòng sám hối” (x. Mt 3,1-12)

Con đứng không yên, đi không muốn nổi
Chẳng hỏi ai, ai hỏi, chẳng trả lời
U sầu phiền não, chề chán sự đời
Và như thế con tưởng mình sám hối

Con đã khóc mấy mươi mùa tội lỗi
Khóc thét gào, khóc làm lũi, lẻ loi
Khóc van lơn, khóc đau đớn bồi hồi
Và như thế con tưởng mình sám hối

Chúa sắp đến, con cũng mong cũng đợi
Cũng xin làm phép rửa trái tim con
Trước mắt mọi người, con là chiêm ngoan
Và như thế con tưởng mình sám hối

.....

Mùa sám hối hay là mùa khóc đối
Chỉ hỏi tâm, không biến đổi nội tâm
Mấy mươi mùa qua, là bấy nhiêu lần
Con, tài tử, đóng vai người sám hối

Mùa sám hối đã bao mùa nói dối
Nói lời yêu, mà chẳng thật lòng yêu
Bởi trần gian còn lắm mộng mỹ miều
Chẳng yêu Chúa, kể chi điều sám hối

Mùa sám hối hay là mùa sống dối
Chẳng khát khao nên người mới vẹn toàn
Chẳng trở sinh hoa trái của bình an
Cứ giả vờ, gian ngoa, chiêm ngoan đạo

Xin thứ tha, thân giang hồ lừa đảo
Đã bao mùa gượng gạo nói lời yêu
Đời trần gian còn lại có bao nhiêu
Xin Ngài nhận lấy, dấu tiêu điều, tan tác...

ả giang hồ, 5-12-2013

HƯƠNG NAM

ĐẮM NGỰC

“Thiên Chúa có thể làm cho những hòn đá này trở nên con cháu ông Ápraham”.
(x. Mt 3,1-12)

Con vẫn thường vỗ ngực xưng tên
Mình là dòng dõi của những người thánh thiện
Cũng đã từng góp của, góp công, dâng hiến
Từng là thành viên hội đồng nợ, hội đoàn kia

Vẫn hội họp, vẫn công tác trọn bề
Vẫn đến nhà thờ, lễ kinh, thưa bẩm
Vẫn sốt sắng, ngoan ngày, đằm thắm
Thế là công dân hạng nhất của Nước Trời

Có bao giờ con đâm ngực, Chúa ơi
Vì con đã đánh bóng đời thật tuyệt
Chúa không biết thì người đời sao biết
Con vẫn là con, với bao việc tốt lành

Có bao giờ con đâm ngực thói đàn hanh
Cứ cao ngạo mình con dòng cháu giống
Mà quên đi phải thực lòng khiêm nhường
Nhận tội mình, đánh lạc hướng tha nhân

Tiếng loa nào giục sám hối, canh tân
Chờ Chúa đến hãy dọn đường Chúa đến
Xin cho con biết nhìn mình hổ thẹn
Mau đổi đời thật lòng mến trong tim

Chúa có thể làm cho loài sỏi đá
Trở thành con cái thánh Abraham
Cho con nhớ mình không là gì cả
Nếu lòng không sinh hoa quả tươi xinh

Con vẫn thường vỗ ngực xưng tên
Đám ngực anh em, ngực mình không đám
Phút hồi tâm tội lỗi con nhiều lắm...
Quyết chừa thôi, con xin đám ngực mình....

Hương Nam, 4-12-2013

GIỌT SƯƠNG

Tay em hứng giọt sương rơi
Lòng em hứng lệ tình Người yêu em
Em chờ Người, một thoáng đêm
Người chờ em thuở khai nguyên đất trời

Người chờ em khát khao Người
Chờ em ngưỡng vọng cao vời huyền linh
Chờ em ngộ mối duyên tình
Chín tầng mây thăm vẫn nhìn thấy em

Người biết tuổi, Người thuộc tên
Biết lòng em nhớ hay quên tình Người
Sớm mai rót hạt sương rơi
Đêm về bóng nguyệt soi ngời hạt sương

Người chờ em hiểu yêu thương
Làm tỉnh mà vẫn tỏ tường lời yêu
Người chờ em đã bao chiều
Còn em cứ mãi tiêu điều tâm thân

Yêu quá đổi, chờ vô ngần
Chờ không nổi nữa, xuống trần với em...
Tay em hứng giọt sương đêm
Lòng em ôm trọn Người thềm yêu thương

Dẫu em chưa kịp dọn đường...
Thì Người vẫn đến vội dường sao băng

Hương Nam, 6-12-2013

XÓA

Con muốn xóa đi những vết xăm
Hằn sâu trên thịt da thâm tím
Dấu là đau đớn hay ngậy lịm
Xin cũng bằng lòng để đẹp xinh

Con muốn xóa đi những bóng hình
Hư danh ảo vọng trong tim kín
Sẽ không thương tiếc dù nhưng mịn
Những hạt lung linh óng ánh ngời

Con muốn xóa đi những tội đời
Vết xăm đen đui vào sâu hoắm
Linh hồn mê muội từ lâu lắm
Xin lại đèn vàng của Thánh Linh

Hãy đốt trong con lửa mến tin
Cho lòng kiên quyết nên người mới
Việc làm khẩn cấp là thay đổi
Sám hối không là sám hối suôn

Xin hãy giúp con thắng nỗi buồn
Thắng con cám dỗ theo đường cũ
Cho đây khát vọng nên người mới
Đón Chúa Giáng Sinh khắp khởi mừng

Hương Nam, 6-12-2013

BA CHUÔNG

TIN, CẬY, MẾN

Cho con vững lòng tin kính
Một mình Chúa, Đấng Toàn Năng
Trên cõi cao xanh thường hằng
Xuống gian trần, Người Toàn Ái

Cho con vững lòng trông cậy
Chờ mong Chúa đến viếng thăm
Niềm đau đớn có bao năm
Cũng biến tan, khi Người đến

Cho con vững lòng yêu mến
Trung trinh, nguyên vẹn thủy chung
Đầu đời một đóa phù dung
Trong tim Người, xin ký thác

Cho con hành trình sa mạc
Trọn niềm tin, cậy, mến yêu
Gió cát rất bông, tiêu điều
Cho tâm hồn ơn biến đổi

Không thể có lòng sám hối
Nếu không tin, cậy, mến yêu
Xin cho con mến yêu nhiều
Vững tin, kiên tâm trông cậy

Ba Chuông, 3-12-2013

MÙA VỌNG CỦA LÃO TUẦN PHIÊN

Con thềm chút gió ngoài sân
Chút hoa lá, chút nắng gần, mây xa
Thềm bước đi, tuổi ngọc ngà
Thềm sao sức sống bao là hồn nhiên

Thềm vì góc nhỏ rất riêng
Trơ vơ một chỗ bên hiên cuộc đời
Ngó ra cho hết kiếp người
Có thềm đành chịu đời dòi đợc đâu

Ngồi hôm nay, chờ mai sau
Nhớ bao tội lỗi, nghe bao ân tình
Chúa yêu từ buổi bình minh
Còn yêu đến lúc một mình cô đơn
Chẳng oán trách, chẳng giận hờn
Bao dung, từ ái vô ngần thứ tha

Ngồi nghe gõ nhịp giang hà
Thuyền đời đã sẵn về xa mịt mù?
Ngồi chờ tiếng vọng ba chuông
Tuần phiên nức nở nỗi buồn, niềm vui

Một chuông quá khứ chôn vùi
Hai chuông thương tiếc ngậm ngùi tiễn đưa
Ba chuông về lại Quê Xưa
Cội Nguồn Hiện Hữu vào Mùa Yêu Thương

Ba Chuông, CN 1 Mùa Vọng 2013